

Chcípni na vzpomínky.
Necháváš se šplhat po
pozlacené tyči pohodlí
za cenu kolapsů,
pro pocit jistoty.
Snad jen syn tvého syna
těm historkám uvěří,
když budeš machrovat,
jaké to bylo.
Když jsi nebyl žádné béčko,
odhodlaný, uvědomělý,
patentovaná spravedlnost
nežeroucí mrtvoly.
Přitom jsi jen sbíral
body za účast
a svědomí schovával
za osvědčené nášivky.
Jaký je teď rozdíl
mezi tebou a těma
co běží už od startu.
Zatím o tom ještě nevíš,
ale poločas rozpadu započal.
Chcípáš, aniž by se někdo
ohlídnul.